

Liturgia v živote bl. Márie Celesty

Modlitba: *Pane Ježišu, prichádzame k Tebe, prameňu živej vody, aby si nás občerstvil, aby si nás posilnil, aby sme na našej ceste kráčali vo svetle, ktorým si ty sám. Vylej na nás svojho Ducha, oživ našu vieru, posilni nádej, zapál lásku. Otváraj naše uši na počúvanie a srdce na prijatie toho, čo nám chceš dnes podarovať. Prosíme Ťa o to na mocný príhovor tvojej Matky Márie, Matky Sedembolestnej a na príhovor bl. Matky Celesty. Lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.*

V tomto týždni sme slávili 11. septembra spomienku bl. Matky Celesty a 14. septembra sme si spomínali jej nové narodenie – narodenie sa pre nebo. Po prázdninách pokračujeme v našich stretnutiach, na ktorých sa chceme inšpirovať jej svedectvom života, a vziať si možno taký jeden malý „horiaci uhlík“ z toho ohňa, ktorý nám Boh dáva v jej osobe.

Bl. Matka Celesta vo svojej rannej modlitbe zapísala tieto slová: *Môj Pane, udeľ Ducha Svätého a horlivosť služobníkom evanjelia. Daruj svetu sväté duše, ktoré budú hlásať evanjelium s horlivým srdcom a rozpáleným duchom, aby ich slová ako šípy prenikali do ľudských srdc... aby boli horiacimi pochodňami, ktoré prinesú svetlo a povzbudenie všetkým ľuďom a národom.*¹

Jej slová veľmi pripomínajú volanie veľkého proroka Mojžiša: Kiežby Pán zoslal na všetkých svojho Ducha!² Ona dnes prosí aj za nás, tými istými slovami: Pane, daruj svetu sväté duše, ktoré budú hlásať evanjelium s horlivým srdcom a rozpáleným duchom, aby ich slová ako šípy prenikali do ľudských srdc... aby boli horiacimi pochodňami, ktoré prinesú svetlo a povzbudenie všetkým ľuďom a národom... Ona sama bola tou „horiacou pochodňou“, horlivým srdcom a rozpáleným duchom, pretože Pán vylial na ňu v hojnosti svojho Ducha. A svojho Ducha chce vyliat' aj na nás! Aj my sa máme stať tými horiacimi fakľami, svetlom a povzbudením pre iných. Duch Svätý je iba jeden, ten istý Duch, ktorý horel v Ježišovi, horel vo všetkých svätých, ten istý Duch túži aj po našom srdci, chce horieť v nás, chce v nás sa modliť, v nás chce milovať, v nás a skrze nás chce konať aj dnes!

A my sa pýtame, a je dobre ak sa pýtame, klopec, a túžime vedieť: Kde sa „dáva“ Duch Svätý? Kde je to „miesto“ kde ho môžem nájsť, kde sa ho môžem „dotknúť“, kde on „hovoriť“ aby sme ho počuli? Kde tryská ten „prameň“, ku ktorému môžeme a máme prichádzať? Odpoveďou je: v Cirkvi! Duch Svätý oživuje Cirkev, hýbe ňou, dýcha v nej. (Keď hovoríme Cirkev mám na mysli Kristovo mystické Telo – nás). A dýchaním Cirkvi, tým pulzom života je modlitba, je liturgia Cirkvi. Čiže skrze liturgiu Cirkvi sa na nás vylieva Duch Svätý, tam ho prijímame v hojnosti!!! Cirkev má viac Ducha Svätého ako ktokoľvek z nás! On nás v každom liturgickom slávení uvádza do spoločenstva s Kristom, utvára z nás jedno telo, spoločenstvo s Najsvätejšou Trojicou a tiež bratské spoločenstvo. On zostáva ustavične v Cirkvi!³

Čo rozumieme pod pojmom liturgia? KKC nádherne a jednoducho hovorí: Liturgia je „činnosť“ celého Krista.⁴ Je dielom Najsvätejšej Trojice⁵, je pamiatkou tajomstva spásy, a to predovšetkým v Eucharistii aj v ostatných sviatostiach.⁶ Kresťanská liturgia nielen pripomína udalosti, ktoré nás spasili, ale ich aj aktualizuje, sprítomňuje.⁷ Jednoducho povedané liturgiou je nie len Eucharistia ale všetky sviatosti a liturgia hodín – breviár.

Kristovo tajomstvo, jeho vtelenie a jeho Veľká noc, ktoré slávime v Eucharistii najmä pri nedeľnom zhromaždení, preniká a pretvára čas každého dňa slávením liturgie hodín (porov. KKC 2698) čiže „posvätného officia – *Officium divinum*“. Toto slávenie, verné apoštolským povzbudeniam „bez prestania sa modliť“, „je zostavené tak,

¹ Bl. M.C. Crostarosa, Meditácie cez rok, s. 118- 119

² Nm 11, 29

³ Por. KKC 1108

⁴ KKC 1136

⁵ KKC 1077 n.

⁶ KKC 1099

⁷ KKC 1104

aby sa celý priebeh dňa i noci posvätil chválou Boha“. Je to „verejná modlitba Cirkvi“, v ktorej veriaci (klerici, rehoľníci a laici) vykonávajú kráľovské kňazstvo pokrstených. Keď sa liturgia hodín slávi „spôsobom schváleným“ Cirkvou, „je to naozaj hlas samej Nevesty, ktorá sa prihovára u Ženícha, ba priam modlitba Krista spolu s jeho telom k Otcovi“.⁸

V tomto bode máme odvolanie na náš krst – a to je dôvod nášho povolania a výsady sláviť liturgiu hodín a takto uskutočňovať – vykonávať naše kráľovské kňazstvo! Chceme tiež zdôrazniť jednu nádhernú pravdu: keď slávime liturgiu, slávime ju ako spoločenstvo, ako Cirkev, čiže Ježišovo mystické telo – sme jedným hlasom Nevesty. A Ježiš – náš Ženich v nás počuje hlas svojej Nevesty, a ako veľmi sa Ženich raduje a teší z tohto hlasu svojej milovanej Nevesty! A nielen to, on sa spolu s Nevestou modlí jedným hlasom k Otcovi!

Dnes si chceme niečo povedať o liturgii v živote bl. Matky Celesty a o liturgickej modlitbe Cirkvi. Jedna vec je v jej živote veľmi výrazná: Všetky výnimočné Božie dotyky sú úzko späté s liturgiou Cirkvi. Práve liturgia, liturgické sviatky, celý liturgický rok, spomienky svätých... toto všetko udávalo „rytmus“ jej vzťahu s Kristom. Matka Celesta nikdy nehľadala pokrm pre svoju dušu mimo Cirkvi, práve naopak: hojne čerpala z jej pokladov a bohatstva a tomu učí aj nás! Myslím, že jej poslanstvo pre nás je, aby sme nanovo uverili, že Boh sa nám dáva v Cirkvi a skrze Cirkev, tam nás očakáva, tam nás chce posilniť, tam nás chce zapáliť svojím Duchom. Toto je jej veľmi silný odkaz aj pre nás, aby sme aj my prišli k tomuto najčistejšiemu prameňu a z neho pili. Liturgia Cirkvi nás tiež vychováva k tomu, aby sme sa nezháňali len po nejakých senzáciách, citových zážitkoch, ale svoju vieru opierali o vieru Cirkvi a na tejto skale stávali.

Spiritualita našej bl. Matky Celesty je teda **liturgická**: Matka Mária Celesta žila rytmom liturgického roka. Čerpala z liturgických textov z misála a z breviára. V *Rozhovoroch duše s Ježišom* sa odvoláva na rôzne cirkevné sviatky a na obdobia liturgického roka. To, čo zapísala, svedčí o tom, že hlboko prežívala sviatky, ktoré Cirkev slávi, a že jej spiritualita nebola individualistická, sústredená len na vlastné potreby a zážitky, ale bola hlboko liturgická, zosúladená s rytmom Cirkvi.

V krátkosti si pripomeňme niektoré udalosti z jej života:

- Vo svojej autobiografii spomína, že keď mala 11 rokov, zažila veľký dotyk Božej milosti, na sviatok sv. Jozefa, kedy si vykonala generálnu sv. spoveď.⁹
- Ako 15. ročná, počas Veľkonočnej vigílie a spevu Gloria, prežila veľké vnútorné oslobodenie, po troch mesiacoch veľkej bezútešnosti, tmy, pochybností a úzkostí. Vtedy, ako hovorí, zmizol všetok strach.¹⁰
- Matka Mária Celesta často hovorí o mimoriadnych zážitkoch, ktoré prežila na sviatky Pána, Panny Márie alebo svätých. Napríklad na sviatok svätého apoštola Jakuba dostala milosť nahliadnuť do nebeskej slávy svätých apoštolov a mať na nej účasť. Opisuje to takto: „*Uzrela som spoločenstvo nebeských duchov - boli ako svietiace body, ktoré v Bohu vyžarovali čistotu. Oni všetci ma svojou žiarou zranili láskou k tebe. Videla som tiež mojich a tvojich drahých apoštolov, Petra a Pavla, a na okamih som uzrela slávu, z akej sa tešia; sľúbili mi svoju ochranu... Videla som ich slávu, ktorá vysoko prevyšovala slávu iných svätcov. Uzrela som tiež slávu ostatných svätých apoštolov, zvlášť svätého Jakuba, ktorého sviatok dnes svätá Cirkev slávi.*“¹¹
- Už na začiatku svojho rehoľného života ju zasiahne hĺbka modlitby Cirkvi – liturgie hodín, ktorú si zamiluje. Takto píše vo svojej autobiografii: *Moja duša cítila, ako nežne a mocne ju priťahuješ, milované Slovo Boha. Takže počas posvätného officia môj duch bol často mimo seba, vo vytržení. Sotva som začala modlitbu, upadala som do nehybnosti a nemohla som v nej pokračovať. Príčinou toho bol božský zmysel ukrytý v žalmoch, ktorý si v jedinom okamihu vysvetľoval a zjavoval mojej duši a ktorý zraňoval moje srdce Božou láskou.*

⁸ KKC 1174

⁹ Bl. M.C. Crostarosa, Autobiografia, s. 32

¹⁰ Bl. M.C. Crostarosa, Tamže, s. 49

¹¹ Bl. M.C. Crostarosa, Rozhovory duše s Ježišom, s. 86

- Neskôr píše: *Neustále som pociťovala prítomnosť svojho Pána. Moje srdce sa neprestajne spaľovalo v láske a Boh ma každý deň vyučoval svoju božskú náuku.*¹²

Boh ma každý deň vyučoval svoju božskú náuku. Boh aj nás chce každý deň vyučovať, chce sa nám dať poznať viac a viac. Povedali sme si, že Boh nás skrze liturgiu Cirkvi každý deň privádza k prameňu Ducha Svätého, ktorý chce sa rozlíať aj v nás, chce nás zapáliť, ožiarit' a pretvoriť.

Liturgická modlitba Cirkvi je pozvaním a povolaním každého z nás! Je zverená zvlášť kňazom a rehoľníkom, ale to neznamená, že je výlučnou doménou zasvätených.

Liturgia hodín je určená na to, aby sa stala modlitbou celého Božieho ľudu. Ved' v nej sám Kristus „pokračuje prostredníctvom svojej Cirkvi v kňazskom úrade“. Každý sa na nej zúčastňuje podľa svojej úlohy v Cirkvi a podľa okolností svojho života: kňazi preto, lebo ako tí, čo sa venujú pastoračnej službe, sú povolaní, aby boli vytrvalí v modlitbe a službe slova; rehoľníci a rehoľníčky na základe charizmy svojho zasväteného života; všetci veriaci podľa svojich možností: „Nech sa duchovní pastieri starajú, aby sa v nedeľu a na väčšie sviatky hlavné posvätné hodiny najmä večery slávili spoločne v kostole. Odporúča sa, aby sa aj laici modlili posvätné officium či už spolu s kňazmi, alebo sami spoločne, alebo aj každý sám.“¹³

*V každej chvíli dňa ti chcem vzdávať chválu, ktorú by ti podľa spravodlivosti mali preukazovať všetci pekelní duchovia a zatratení. Moje najvyššie a nekonečné Dobro, chcem ti vzdávať vďaku a chválu namiesto všetkých hriešnikov, ktorí ti neďakujú.*¹⁴

Matka Celesta pochopila, že človek, ktorý uznáva Boha za svojho Pána a Stvoriteľa je volaný ku chvále a vďačnosti. Toto je odpoveď človeka, toto je postoj, ktorý by mal byť aj nám vlastný! V každej chvíli dňa ti chcem vzdávať chválu a vďaku – ale M. Celesta sa posúva ešte ďalej – aj namiesto hriešnikov, ktorí Bohu neďakujú a dokonca aj namiesto zlých duchov a zatratených! Matka Celesta prežívala liturgickú modlitbu ako svoje veľké poslanie v mystickom tele Cirkvi. Stála pred Bohom nielen vo svojom mene, ale v mene všetkých svojich bratov a sestier, ktorí Boha nechvália, neďakujú.

Naša dnešná téma: Liturgická modlitba Cirkvi, je veľmi bohatá, a mohli by sme rozprávať aj týždeň, a aj tak by sme povedali iba veľmi málo. Ale napriek tomu pokúsme sa prijať aspoň malé odrobinky zo stola Cirkvi, z jej nesmierneho bohatstva, ktoré je pre nás, ktoré sa nám ponúka a ktoré ešte máme „objaviť“. Ako základ pre naše spoločné uvažovanie som vybrala nasledujúci text: Všeobecné smernice liturgie hodín, ktoré sa nachádzajú hneď v úvode do I. časti kňazského breviára. A z tohto naozaj nádherného textu chcem vám ponúknuť - pre naše povzbudenie – pár myšlienok o nádhere, kráse a dôležitosti liturgie hodín. Ešte jedna pripomienka: Ktosi raz povedal, že k pochopeniu tejto modlitby Cirkvi dorastáme postupne. Nie každý ju chápe, rád sa ju modlí... Tak ako ovocie postupne dozrieva, aj my potrebujeme čas a aj otvorenosť poznávať to, k čomu sme povolaní!

Ak niečo viac poznáme, môžeme to mať aj viac radi, pretože láska rastie s poznaním a poznanie prehľbuje lásku. Verím, že aj nasledujúce slová upevnia a rozšíria naše poznanie a tým aj lásku.

Povedali sme si, že liturgia je činnosťou celého Krista, teda liturgia hodín je Kristovou modlitbou a modlitbou Cirkvi!

¹²Bl. M. C. Crostarosa, Autobiografia, s. 67

¹³KKC 1175

¹⁴Bl. M. C. Crostarosa, Meditácie cez rok, s. 117

1. **KRISTOVA MODLITBA - Kristus sa prihovára u Otca**
(so zdôraznením podčiarknutých viet)

Treba tu zdôrazniť, že Ježiš už len tým, že sa modlil, učil nás modliť sa. Našou cestou modlitby je jeho modlitba k Otcovi.¹⁵

2. Keď prišlo Slovo, ktoré vychádza od Otca ako žiara jeho slávy, udeliť ľuďom Boží život, „Ježiš Kristus, Najvyšší Kňaz novej a večnej zmluvy, vzal na seba ľudskú prirodzenosť a priniesol do tohto pozemského vyhnanstva pieseň chvály, ktorá sa v nebi spieva cez celú večnosť“.³ Od tej chvíle v Kristovom srdci zaznieva Božia chvála ľudskými slovami ako poklona, zmierenie a orodovanie. Hlava nového ľudstva a Prostredník medzi Bohom a ľuďmi to všetko predkladá Otcovi v mene všetkých a pre dobro všetkých.
- Ježiš priniesol na túto zem pieseň chvály, ktorá sa v nebi spieva cez celú večnosť. Ježiš prišiel nás naučiť to, čo bude našou večnosťou – pieseň chvály. A skrze liturgiu my už teraz máme na tejto liturgii účasť! A táto liturgia trvá deň aj noc – neprestajne.

4. Evanjeliá veľmi často hovoria, že sa Kristus modlil: keď Otec zjavuje jeho poslanie,⁴ prv, než povoláva apoštolov,⁵ keď dobrorečí Bohu pri rozmnožení chleba,⁶ pri svojom premenení na vrchu,⁷ keď uzdravuje hluchonemého,⁸ keď kriesi mŕtveho Lazára,⁹ prv, než od Petra žiada vyznanie,¹⁰ keď učí svojich učeníkov modliť sa,¹¹ keď sa učeníci vracajú z miest, kam ich poslal,¹² keď požehnáva deti¹³ a keď prosí za Petra.¹⁴

Jeho každodenná činnosť bola úzko spätá s modlitbou; ba dokonca z nej akosi vyvierala, keď sám odchádzal na púšť alebo na vrch modliť sa,¹⁵ keď vstával, aby sa modlil včasráno,¹⁶ alebo keď sa modlil od večera až do štvrtej nočnej stráže,¹⁷ alebo keď strávil celú noc v modlitbách k Bohu.¹⁸

Zúčastňoval sa na verejných modlitbách v synagógach, do ktorých „podľa svojho zvyku“¹⁹ vstupoval v sobotu, alebo v chráme, ktorý nazýval domom modlitby,²⁰ a konal aj tie modlitby, ktoré sa nábožní Izraeliti podľa zvyku denne modlili súkromne. Odriekal aj tradičné modlitby dobrorečenia Bohu pri jedle, ako sa o tom výslovne hovorí pri rozmnožení chleba,²¹ pri Poslednej večeri,²² pri večeri v Emauzoch;²³ podobne spieval s učeníkmi chválospev.²⁴ Do poslednej chvíle svojho života, keď sa už blížilo umučenie,²⁵ pri Poslednej večeri,²⁶ v smrteľnom zápase²⁷ i na kríži²⁸ božský Učiteľ ukazoval, že práve modlitba je dušou jeho mesiášskeho poslanca a jeho veľkonočného prechodu. On sám totiž „v dňoch svojho pozemského života so silným výkrikom a so slzami prednášal prosby a modlitby k tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť“ (Hebr 5, 7) a dokonalou obetou na oltári kríža „navždy zdokonalil tých, čo sa posväcujú“ (Hebr 10, 14); a napokon, vzkriesený z mŕtvych, stále žije a prosí za nás.¹⁶

- Dodám len k tomu, že Ježiš nič od nás nežiada, čo sám nežil, nekonal. Nikdy svet nemal lepšieho učiteľa, pretože on učil nielen slovami, ale predovšetkým svojím životom!
- Novosť modlitby, ktorú nám zjavil Ježiš je: synovská modlitba, teda modlitba akú Otec očakával a očakáva od svojich detí!¹⁷ A teda my ako deti, aby sme sa naučili modliť sa k Otcovi, máme pozorovať a počúvať Ježiša – jeho Syna!¹⁸
- Celý Ježišov život bol úzko spätý s modlitbou a je spätý s modlitbou. Mohli by sme sa opýtať: A čo robí teraz Ježiš? Božie slovo nám hovorí: žije a prosí za nás – jeho modlitba neustala, pokračuje ďalej! A ako pokračuje? Ak sa modlí Hlava, modlí sa aj telo, jeho modlitba pokračuje v nás, Ježiš má dnes naše ústa, náš jazyk, ktorým chce zvelebovať Otca a prihovárať sa za svoj ľud.

¹⁵ Por. KKC 2607

¹⁶ Hebr 7, 25

¹⁷ Por. KKC 2599

¹⁸ Por. KKC 2601

3. MODLITBA CIRKVI - Príkaz modliť sa

Ak sme sa dobre zahľadeli na Ježiša a dovolili sme mu, aby nás vzal za ruku, aby sa nás ujal, tam kde sme a postupne viedol k Otcovi¹⁹, našou odpoveďou bude čoraz väčšia ochota, túžba a vôľa modliť sa! Ježišov príkaz modlite sa, bude pre nás radosťou, lebo pochopíme, že to sám Ježiš chce v nás pokračovať vo svojej modlitbe!

5. Ježiš prikázal aj nám, aby sme robili to, čo robil on. Ved' často hovoril: „Modlite sa, proste, žiadajte“³⁰ „v mojom mene“³¹ v modlitbe, ktorá sa volá modlitba Pána, ukázal nám aj spôsob, ako sa modliť,³² a pripomínal, že modlitba je potrebná,³³ a to modlitba pokorná,³⁴ bdela,³⁵ vytrvalá a dôverujúca v Otcovu dobrotu,³⁶ čistá úmyslom a primeraná Božej dôstojnosti.³⁷ Aj apoštoli, ktorí nám na rozličných miestach vo svojich listoch zanechávajú modlitby, najmä modlitby chvály a vďaky, nás vyzývajú, aby sme sa modlili v Duchu Svätom,³⁸ aby sme modlitbu skrze Krista³⁹ obetovali Bohu,⁴⁰ aby sme sa modlili naliehavo a vytrvalo,⁴¹ a uisťujú nás o účinnej moci modlitby na naše posvätenie,⁴² aby sme v modlitbe Boha chválili,⁴³ vzdávali mu vďaky,⁴⁴ prosili⁴⁵ a prihovárali sa za všetkých.⁴⁶

7. Zvláštny a veľmi úzky vzťah je medzi Kristom a tými ľuďmi, ktorých sviatosťou znovuzrodenia prijíma ako údy svojho tela, to jest Cirkvi. Tak sa totiž od hlavy rozlieva do celého tela všetko bohatstvo, ktoré náleží Synovi: spoločenstvo s Duchom, pravda, život a účasť na jeho Božom synovstve, čo sa všetko prejavovalo v celej jeho modlitbe, keď žil medzi nami.

- Od hlavy sa rozlieva do celého tela všetko bohatstvo, ktoré náleží Synovi – pripomínam to, čo sme si povedali o sviatosti krstu: Sme Božie deti a Boží dedičia a Kristovi spoludedičia. Pomyslime si a predstavme si to – máme byť ako Ježiš! Znie to možno trúfalo, neuveriteľne, šialene – ale to je cieľom našej premeny – byť ako Ježiš, byť ohňom v Ohni bez žiadneho rozdielu. Takto svätosť chápala aj bl. Matka Celesta – ako účasť na Božom živote, účasť na jeho pomazaní, ktoré sa rozlialo z hlavy do celého tela. Aké zázraky by v nás vykonal Boh, keby sme mu nebránili, keby sme sa mu odovzdali. Dôkazom tejto pravdy je Panna Mária a všetci svätí – oni dovolili, aby Ježiš žil v nich a takto im dal účasť na svojej svätosti!

„Boh nemohol dať ľuďom nijaký väčší dar ako ten, že svoje Slovo, skrze ktoré stvoril všetko, urobil ich hlavou a spojil ich s ním ako údy, aby tak bolo Synom Boha i Synom človeka, pravý Boh, ako je Otec, a pravý človek, ako sú ľudia, aby sme sa, keď sa modlíme k Bohu, neoddeľovali od Syna, a zasa keď sa modlí Synovo Telo, aby sa neoddeľovalo od svojej Hlavy, a aby jediným Spasiteľom svojho Tela bol sám náš Pán Ježiš Kristus, Boží Syn, aby sa on modlil za nás a v nás a aby sme sa my modlili k nemu. On sa za nás modlí ako náš kňaz, modlí sa v nás ako naša Hlava a my sa modlíme k nemu ako k svojmu Bohu. Poznávajme teda náš hlas v ňom a jeho hlas v nás.“²⁰

Vznešenosť kresťanskej modlitby teda tkvie v tom, že má účasť na oddanosti Jednorodného voči Otcovi a na modlitbe, ktorú Syn vyjadril počas svojho pozemského života slovami a ktorá teraz aj v mene a na spásu celého ľudského pokolenia neprestajne trvá v celej Cirkvi a vo všetkých jej údoch.

8. Jednotu Cirkvi, ktorá sa modlí, utvára Duch Svätý; on je ten istý v Kristovi,⁵² v celej Cirkvi aj v jednotlivých pokrstených. Sám „Duch prichádza na pomoc našej slabosti“ a „prihovára sa za nás nevysloviteľnými vzdychmi“ (Rim 8, 26); on, ako Duch Syna, nám vlieva „Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme; „Abba, Otče““. (Rim 8, 15; porov. Gal 4, 6; 1 Kor 12, 3; Ef 5, 18; Júd 20). Nijaká kresťanská modlitba nemôže byť teda bez činnosti Ducha Svätého, ktorý celú Cirkev zjednocuje a vedie skrze Syna k Otcovi.

- Keď slávime LH dávame akoby „hlas“ Duchu Svätému. On nám bol daný nie aby žil „vedľa“ nás ale v nás! Naša modlitba vyviera z prameňa, ktorý je v nás, a ním je Duch Svätý, ktorý sa v nás modlí, v nás volá!

¹⁹ Por. KKC 2607

²⁰ Sv. Augustín

- Kresťania sa učia modliť sa od Krista a od Cirkvi. Je to akoby jeden pokrm podávaný dvomi rukami.²¹

Sv. Ján Pavol II nazval modlitbu liturgie hodín „nepretržitým ponáraním sa do vln Ducha Svätého, do oceánu života a pokoja.“²²

9. Hoci modlitba, ktorá sa koná v komôrke za zatvorenými dverami,⁵⁴ je vždy potrebná a hodna odporúčania⁵⁵ a údy Cirkvi ju vykonávajú skrze Krista v Duchu Svätom, predsa osobitná dôstojnosť náleží spoločnej modlitbe, pretože sám Kristus povedal: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18, 20).

- Chceme zdôrazniť, že liturgické slávenia nie sú súkromné! Liturgiu slávi celé spoločenstvo. Preto Cirkev vrelo odporúčala sláviť liturgiu hodín v spoločenstve veriacich. A aj keď sa ju niekto modlí sám, má pamätať, že ju neslávi sám, ale s celou Cirkvou. Našimi ústami chváli Boha celá Cirkev – jeho Nevesta!
- Liturgia hodín je modlitbou tej Nevesty, za ktorú Ježiš dal na kríži svoj život! Nevesty, ktorá pozná cenu lásky svojho Ženícha!²³
- Nádherný text – list sv. Ignáca hovorí o tejto sile modlitby celého spoločenstva: „Usilujte sa častejšie zhromažďovať na vzdávaní vďaky Bohu a na jeho oslavu. Lebo keď sa často schádzate na tom mieste, narúša to satanove sily a svornosť vašej viery ničí jeho dielo skazy.“²⁴ Toto je veľmi silné odporúčanie aj pre nás: naša spoločná modlitba v Ježišovom mene oslabuje, narúša satanove sily a ničí jeho dielo, pretože sám Pán je uprostred nás a modlí sa v nás a s nami! Pán nám dáva v tejto modlitbe Cirkvi veľký prostriedok duchovného boja! Vždy keď prežívame nejaké duchovné útlaky, ťažkosti, boje, povstaňme spoločne a začnime sa modliť liturgiu hodín, ktorá je plná Božieho slova. A zakúsime to, čo žalmista: Boh vstáva a jeho nepriatelia sa tratia, pred jeho tvárou utekajú tí, čo ho nenávidia!²⁵ Preto má spoločná modlitba takú silu. Boh nás chce obrániť, chce zahnať nášho nepriateľa na útek ale potrebuje aj nás – našu modlitbu. Takto môžeme prikrývať Božou ochranou našich blízkych a vôbec zvolávať na všetkých Božiu ochranu a pomoc!

Sv. Ambróz komentujúc 50. Žalm okrem iného napísal o výhodách takejto modlitby v Cirkvi:

Počuješ, že sa predovšetkým treba modliť za ľud, čiže za celé telo, za všetky údy tvojej matky; v tom je znak vzájomnej lásky. Lebo ak by si prosil za seba, budeš prosiť iba za seba. A keby sa všetci modlili iba za seba, hriešnik by mal menšiu milosť ako prosebník. Ale keď sa každý modlí za všetkých, vtedy sa aj všetci modlia za každého. Teda na záver: Ak prosíš iba za seba, budeš prosiť za seba sám, ako sme povedali. Ale ak prosíš za všetkých, budú za teba prosiť všetci. Veď vo všetkých si aj ty. To je taká veľká výhoda, že modlitby jednotlivcov získavajú jednotlivcom hlasy celého ľudu. A nie je v tom nijaká nadutosť, ale väčšia pokora a hojnejšie ovocie.²⁶

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému...

Pokračujeme popoludní. Ďalej budeme hovoriť o liturgii hodín a tiež povieme si niečo o žalmoch, ktoré sú podstatnou súčasťou tejto modlitby Cirkvi.

²¹ W. Swierzawski, Pane naucz nas modlic sie, s. 187

²² Sv. Ján Pavol II, Generálna audiencia, 5.4. 2001

²³ W. Swierzawski, Pane naucz nas modlic sie, s. 220

²⁴ Sv. Ignác Antiochijský, list Efezanom, LH III/ s. 46

²⁵ Ž 68, 1

²⁶ Sv. Ambróz, 27. Týždeň v Období „cez rok“, pondelok – posv. čítanie